

วิจัยนำอ่าน

ประจำเดือน มิถุนายน ๒๕๖๘

ฉบับที่ ๑๗ / ๒๕๖๘

ชื่องานวิจัย : ผลการศึกษาจากการสนทนากลุ่มกับพลเมืองทั่วราชอาณาจักรไทย ระหว่างเดือนตุลาคมและธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

ผู้ศึกษาวิจัย : นายเอ็ดมันด์ เอเฟ็นดิจา ผู้อำนวยการสถาบันส่งเสริมประชาธิปไตย เพื่อการต่างประเทศ ดร. สติธร ธนานิธิโชติ ผู้อำนวยการสำนักนวัตกรรมการเพื่อประชาธิปไตย สถาบันพระปกเกล้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์

เพื่อสนับสนุนหน่วยงานของรัฐ องค์กรอิสระที่เกี่ยวข้อง รัฐสภา พรรคการเมือง และองค์กรภาคประชาสังคม ในการจัดทำนโยบายและกำหนดท่าทีในการส่งเสริมกระบวนการประชาธิปไตยในประเทศไทย

โดยนำเสนอผลการศึกษาและข้อเสนอแนะซึ่งได้มาจากการทำวิจัยสำรวจความคิดเห็นสาธารณะ ที่มุ่งเน้นไปยังมุมมองของประชาชนต่อการปกครองระบบประชาธิปไตยในประเทศไทย และทัศนคติของประชาชนต่อรัฐบาล คณะกรรมการการเลือกตั้ง พรรคการเมือง รัฐสภา และผู้แทนที่มาจากการเลือกตั้ง

วิธีการวิจัย

นำเสนอผลการศึกษาและข้อเสนอแนะซึ่งได้มาจากการทำวิจัยสำรวจความคิดเห็นสาธารณะ ที่มุ่งเน้นไปยังมุมมองของประชาชนต่อการปกครองระบบประชาธิปไตยในประเทศไทย และทัศนคติของประชาชนต่อรัฐบาล คณะกรรมการการเลือกตั้ง พรรคการเมือง รัฐสภา และผู้แทนที่มาจากการเลือกตั้ง

ผลวิจัยพบว่า

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาธิปไตยไทยในปัจจุบัน

มุมมองต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระบอบประชาธิปไตย

ระบบการเลือกตั้ง

ประเด็นสำคัญในการเสริมสร้างประชาธิปไตย

ประชากรชายขอบ

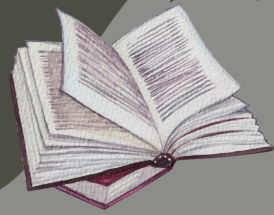

ภารกิจสำคัญของรัฐบาลชุดต่อไป โดยปัญหาเศรษฐกิจเป็นประเด็นที่ผู้เข้าร่วมสนทนาเรียกร้องให้แก้ไขมากที่สุด รองลงมาคือการเสริมสร้างประชาธิปไตย และลำดับรองลงมาคือการใช้ความสำคัญกับการศึกษา โดยมีข้อเสนอแนะว่าการเสริมสร้างประชาธิปไตยควรมีเป้าหมายเริ่มต้น คือ การสร้างความไว้วางใจเชื่อมั่นมาอีกครั้งกับประชาชน

วิจัยนำอ่าน

ประจำเดือน มิถุนายน ๒๕๖๘

ฉบับที่ ๑๘ / ๒๕๖๘

ชื่องานวิจัย : วิวัฒนาการแนวทางการบำบัดฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดในประเทศไทย

ผู้ศึกษาวิจัย : ตฤณี โพธิ์รักษา อาจารย์ประจำภาควิชาสังคมศาสตร์
คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์มหาวิทยาลัยมหิดล
จุนิษา เลิศโตมรสกุล รองศาสตราจารย์ประจำภาควิชา
สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาวิวัฒนาการแนวทางการบำบัดฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดในประเทศไทย

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการวิจัยเอกสาร (Documentary Research) จากหนังสือ ตำรา เอกสาร ผลงานวิจัยบทความทางวิชาการ กฎหมาย ประกาศ และพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการบำบัดฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดในประเทศไทยที่ผ่านมา จนถึงการบำบัดฟื้นฟูตามพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๖๔ จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อให้เห็นช่องว่าง และใช้เป็นหลักฐานทางวิชาการเพื่อสนับสนุนการพัฒนาแนวทางการปรับปรุงการบำบัดฟื้นฟูในคดียาเสพติดในอนาคต

ผลวิจัยพบว่า

ประเทศไทยได้นำแนวคิดที่มองว่าผู้เสพยาเสพติดเป็นผู้ป่วยที่ต้องได้รับการรักษาอย่างเหมาะสมมาใช้ในการแก้ไขปัญหาคาติดยาเสพติด

โดยเริ่มตราในพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ และมีการแก้ไขเพิ่มเติมในปี พ.ศ. ๒๕๔๕ แต่เนื่องจาก สถิติผู้ต้องขังในคดียาเสพติดยังมีจำนวนสูงมากซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า กฎหมายเดิมไม่เอื้อต่อระบบสาธารณสุข หรือระบบบำบัดที่เป็นแบบสมัครใจ

ระบบบำบัดฟื้นฟูและกลับคืนสู่สังคมยังประสบปัญหาและกระบวนการบำบัดที่ขาดความต่อเนื่อง ทำให้การบำบัดฟื้นฟูขาดประสิทธิภาพ

ดังนั้น ภาครัฐจึงได้ตราพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๖๔ ขึ้น โดยมุ่งเน้นการแก้ไขปัญหาคาติดยาหรือผู้ติดในมิติทางสาธารณสุขและสุขภาพมากขึ้น มีการปรับระบบการบำบัดทั้งระบบสมัครใจ ระบบบังคับ และระบบต้องโทษมาเป็นระบบสมัครใจและระบบบังคับ และระบบต้องโทษมาเป็นระบบสมัครใจและระบบบำบัดตามคำสั่งศาลเท่านั้นซึ่ง มีศูนย์คัดกรองและศูนย์ฟื้นฟูสภาพทางสังคมที่ติดตามดูแลให้ความช่วยเหลือแก่ผู้เข้ารับการบำบัด โดยมุ่งหวังให้ผู้เข้ารับการบำบัดไม่กลับไปใช้ยาเสพติดอีก อันนำไปสู่การแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างยั่งยืน